

Αδήριτη ανάγκη για νέο όραμα

Η

κώρα επανέρχεται σιγά σιγά στην κανονικότητα και φαίνεται ότι πλέον βαδίζει σε ρυθμούς ανάπτυξης. Παράλληλα, η συνέχιση της δημοσιονομικής προσαρμογής δημιουργεί προϋποθέσεις ανάκαμψης για την επόμενη μέρα μετά τα μνημόνια. Η έξοδος απ' τα μνημόνια θα επιδράσει θετικά στην αλλαγή του οικονομικού κλίματος, γεγονός το οποίο με βεβαιότητα θα σηματοδοτήσει την απαραίτητη υλοποίησης επενδύσεων που τόσο πολύ έχει ανάγκη η πατρίδα μας για την ανάταξη της οικονομίας.

Όμως η χώρα μπορεί να βγαίνει από τα μνημόνια, αλλά δεν βγαίνει από τα συσσωρευμένα προβλήματα και τις στρεβλώσεις που έχει δημιουργήσει για δεκαετίες ένα αντιπαραγωγικό μοντέλο ανάπτυξης. Και αυτό γιατί αυτοματισμοί δεν υπάρχουν!!! Δημιουργούνται όμως σταδιακά νέες συνθήκες οικονομικής σταθερότητας που τόσο έχουμε ανάγκη.

Σ' αυτό το περιβάλλον πρέπει κατά προτεραιότητα ν' ανασχεδιασθεί το υφιστάμενο μίγμα πολιτικής, για να μπορέσουμε να έχουμε περισσότερες προοπτικές ανάπτυξης στο εγγύς μέλλον.

Καταρχήν η υπερφορολόγηση με ελάχιστη ή και καμία ανταποδοτικότητα για τις επιχειρήσεις μας, οδηγεί σε αδιέξοδο ρευστότητα και σε αδυναμία επενδύσεων τις υφιστάμενες επιχειρήσεις. Διευκρινίζω,

δεν είναι μόνο το ύψος της φορολογίας, αλλά η έλλειψη σταθερότητας του φορολογικού συστήματος.

Η επενδυτική άπνοια προφανώς θα συνεχιστεί, όσο η πατρίδα μας έχει υψηλό κόστος δημοσίων δαπανών με υποστελεχωμένο και εντέλει αναποτελεσματικό Δημόσιο. Οι συναρμοδιότητες υπουργείων και δημοσίων αρχών δημιουργούν υψηλό αποτρεπτικό κόστος για προσέλκυση επενδύσεων.

Νέες θέσεις εργασίας πολύ δύσκολα θα δημιουργηθούν όσο η πρόσβαση των επιχειρήσεών μας στη χρηματοδότηση παραμένει δύσκολη, κι όταν αυτό επιτευχθεί, τότε το πληρώνουμε με κόστος διπλάσιο από τους ανταγωνιστές μας.

Η ιδιωτική επιχειρηματικότητα, και ειδικά η μεταποίηση, δύσκολα θα γίνει διεθνώς ανταγωνιστική όσο το λειτουργικό της κόστος παραμένει σαφώς πολύ μεγαλύτερο απ' αυτό των ανταγωνιστών της. Κόστος ενέργειας, φόροι, τέλη, εισφορές, κ.λπ. εκτοξεύουν το κόστος της καθημερινής μας λειτουργίας στα ύψη.

Επιπλέον:

Οι καθυστερήσεις στην απονομή της δικαιοσύνης επιβαρύνουν το επενδυτικό και επιχειρηματικό περιβάλλον.

Οι περιφερειακές ανισότητες αντί να μειώνονται αυξάνονται. Η περιφερειακή σύγκλιση έχει μετατραπεί σε περιφερειακή απόκλιση.

Η αστυφιλία την εποχή της οικονομικής κρίσης έχει ενταθεί.

Αρθρο
Του Αθανάσιου Σαββάκη*

* Ο Αθανάσιος Σαββάκης είναι πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (Σ.Β.Β.Ε.).

Η αποκέντρωση έχει εξαφανισθεί, κυριολεκτικά, ως πεδίο συζήτησης από τον δημόσιο διάλογο. Και αναφερόμαι στην αποκέντρωση με την έννοια της στρατηγικής στόχευσης και σημασίας της περιφέρειας ως βάση της κυβερνητικής πολιτικής.

Συνεπώς, αποτελεί αδήριτη ανάγκη η χώρα να αποκτήσει νέο όραμα και σχέδιο για την ανάπτυξη. Σ' αυτό το νέο όραμα και σχέδιο για την ανάπτυξη κεντρικό ρόλο θα πρέπει να διαδραματίσει η μεταποιητική δραστηριότητα στη χώρα μας, η οποία μπορεί και δημιουργεί σταθερές και υψηλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας και μπορεί να παράξει προϊόντα και υπηρεσίες διεθνώς ανταγωνιστικά, που θα εισφέρουν με βεβαιότητα στην ανάπτυξη της χώρας και στην παραγωγή εθνικού πλούτου.

Σε κάθε περίπτωση, και ειδικά για την προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων (ελληνικών και ξένων) πρέπει επιτέλους να αποφασίσουμε και να δημιουργήσουμε ένα ξεκάθαρο νομικό πλαίσιο υλοποίησης των επενδύσεων. Το συγκεκριμένο πλαίσιο θα πρέπει να εστιάζει στην ταχεία αδειοδότηση, στη γρήγορη απονομή δικαιοσύνης, στη διευκόλυνση από το κράτος των υποψήφιων επενδυτών στην πρόσβαση για χρηματοδότηση και στην αξιοποίηση της περιουσίας του δημόσιου τομέα.

[SID:12062824]

